

ՍԻՐՈՅ ԵՒ ՏԱՐԱԿՈՅՍԻ ԵՐԳ

— 00 —

Ամիս մըն է այնքա՛ն փոխուած կը զգամ ես զիս,
Որ այլ եւս չեմ գիտեր՝ ուրա՞յս եմ թէ տըխուր.
Մըտածում մը անուշ կը կառչի ըստուերիս
Նոր յոյսեր լեցնելով հոգիիս մէջ թափուր:

Գարնան արեւը ջերմ՝ ուսերուս կը թափի,
Այլ կ'իյնայ շուքը վրաս տարակոյսի թելին.
Յիշատակդ եմ գրկած մասունքի պէս սուրբի,
Միայն քե՛զ կը խորհիմ քաղցրօրէն, հոգելին:

Մայիսի շունչը գաղջ, երակներուս մէջէն,
Դեռ ինծի կը բերէ ըզանգներ գողունի,
Մըտերիմ հին բառեր սրտիս խոր կը հնչեն,
Անմատոյց փունջ մը վարդ ձեռներուս կը թօշնի ... :

Քառորդ դար է կ'ապրիմ, կը խորհիմ ու կը զգամ
Ու կը գտնեմ որ կեանքն հիմա նոր տակաւին
Իզներուս կը ժպտի ժըպիտով արնաքամ,
Բոպէներն ալ հիմա ինծի դա՛ր կը թըւին ... :

Ա՛հ, ինչպէ՛ս չըսիրել քեզ՝ երա՛զ նըւազուն,
Կեանքի ժըխորին մէջ հեզօրէն շիջող վանկ,
Շիթ առ շիթ, գարնային անձրեւի պէս բեղուն,
Դառն հոգւոյս մէջ լեցունող ըզձալի՛ տառապանք ... :

Փարիզ

ԻՐԻԿՆԱՄՈՒՏ ԱՇՆԱՅԻՆ

— 00 —

Ո՞վ է՝ հովին մէջ կ'երգէ սէրն աշնան, —
 Ու մարգագետնին մէջ ծիլ ու ծառեր
 Խինթ կոյսերու պէս լո՛ւռ կը մերկանան ... :

Յիշատակի երգ մ'է աշունն ինծի,
 Հէ՛ք երագներուս վշտակած ոգին՝
 Որ դաշտերուն մէջ տրտում կը յածի ... :

Քանի՛ յոյսերու ժպտեցաւ հոգիս,
 Ու իբրեւ թէ դա՛ր մ'ըլլայի ապրած՝
 Որքա՛ն յուշերու բռն ունիմ ուսիս:

Շարժանկարի նման կեանքս անցաւ անդարձ
 Ու փոխանակ ե՛ս ապրելու գանի
 Լոկ հանդիսատես մընացի անվարձ ... :

Աւա՛ղ, երջանիկ ըլլալս չեմ յիշեր
 Մէ՛կ օր, հոգեկան վայելքի մէ՛կ պահ,
 Հանգեցան յոյսերս ալ չեղած գիշեր ... :

Յոյսերուս հանգոյն հանգեցաւ շա՛տ վաղ
 Օրն, ու բընանկարն ալ կը խառնըի
 Իրիկնամուտի ցոլֆերուն նըւազ ... :

Փարիզ

Ա. ՍԵՄԱ

(1) Այս նորագագ եղերերգը, զոր Անահիտի նախորդ թիւով հը-
 րատարակած էինք, տողերը տեղափոխուած ըլլալով՝ անհասկանալի
 դարձած էր. կրկին կը հրատարակենք զայն իր ուղիղ ձևով: